

3
VLRICHI DE HVTTEN
EQVITIS GERMA
NI. AVLA. DI
ALOGVS.

AD LECTOREM.

Res est noua Lector, res est iucunda
lulus perurbanus & facetus : dispe
ream nisi legisse voles. Vale.

CVM PRIVILEGIO
IMPERIALI.

VLR

for
nup
fol
me
qu
ren
da
ra
v
ni
ni
te
ve
v
m
g
p
p
t
r
c

VLRICHI DE HVTTEN EQ. AD HENRICHVM
Stromerū Auuerbacchum Medicum. In Aulam
suam Præfatio.

Næ tu rem mihi periculofam fuasisti
Stromer, de vita Aulica vt scriberẽ,
hoc potiffimũ tẽpore, quo tot agen-
tibus hic principibus, tanta est aulicæ
coꝝ frequentia. Quasi vllõ modo
tutũ sit, has spinas contrectare, aut
consultũ eos irritare, quibus etiã si
blãdus sis, non admodũ placeas. Et
dic mihi amiciffime hominũ quid te
iuuit in hoc discrimen abducere ami-
cum? nec in mentẽ venit, cui me fu-
rori obijcias, cõtra quã rabiẽ excites, præsertim aulicũ & ipsum
nuper factũ: vt in aula iubeas me aulã offendere, & quod dici
solet, ἐν φρεσὶ κινῶν τὴν μάχην. Quid restat aliud igitur, nisi vt
me ob istas nugas, non in nostra quidẽ aula, in qua iuta ac tran-
quilla sunt omnia, verũ vbiubi negociũ incesserit, vt apud hos
rerum dominos agendũ sit, ex stipatoribus vnus cubito protru-
dat, aut inflicta calce præcipitẽ eijciat, deĩde fiducia plenus, facti
rationẽ reddat, ac causam tueatur, quam mihi impugnare non
vsq; quacq; oportunũ sit, demũ ad palinodiã quocq; adigat, quã
nisi mox promiserõ, dentes amiserõ: Nisi tu contra aulicã vesas-
niam, habes medicamentũ, aut iam parasti helleborũ, quo furen-
tes illos inebries. Quod si est, quẽso in tempore consiliũ cape, vt
veniẽti malo occurras. Sed vereor ne in medicina non tantus sis
vt hominũ affectibus mederi scias. Et iam mihi caput, mihi os,
mihi malẽ trepidant. Ac aliquẽ videre videor, ex gigantibus res-
gis, pugnũ sex libraꝝ stringere, quẽ iamiam in buccã mihi im-
pingat. Quod vbi fiet, tum vereor, ne tu in sinũ interim rideas, et
pro ludo ducas, mihi alapas infligi, os obuerberari, dentes excu-
ti. Et fortasse mortis causa si mihi fueris, non magni facies, qd cle-
ricus non sim, vt illo te sagittent Canone Ecclesiastici patres, Si
quis suadente diabolo. Verum heus tu, hominẽ esse memineris

A ij

idq; satis existima, quod tibi iratū deum reddat, quandoquidē
sic ille dicit, quod feceritis vni ex minimis meis, mihi feceritis.
Vn deum igitur prodere, cum hoc facias, si me aulicis simijs dis
cerpendum tradis. Quæso rem intuere, ac consydera, q̄ non de
ceat, sero sapientem te, illud, non putabā futurum hoc, pretexere.
Credis enim non vehementer quosdam succensere mihi, ob
hoc nugamentū, aut eam esse in aula moderationē, vt qui sic cō
moti sint, contineant sese. Preterea memento aliquos esse, qui-
bus iam ante auersa fuit a studijs mens, hi exilient, ac arma &
equos poscent, his ferme verbis, hoc ille feret impune scriba.
Nostī enim quantū literatis detractum putent, quando scribas
vocant, nobis contumeliam minime agnoscentibus. Qui vt stul-
tus sit metus, vulgatum hoc tamen est, occasione tantummodo
opus improbitati. Sed iocatum satis est, per miras Stromer diffi-
cultates, vt tibi obsequerer, eundum fuit. Primū Canicularibus,
infesto studijs tempore, ingenium cum exerceam. Deinde in hoc
Germanę nobilitatis cōuentu, in quo ita turbis referta sunt om-
nia, vt nemo satis meminisse quid suum sit queat. In quo nulla
quies, nullum silentium, nulla tranquillitas, ingentes tota vrbe
motus, vociferationes, tumultus, equitatioēs, strepitus, clangores,
equorum hinnitus, plaustrorum stridores, bombardarū to-
nitrūa, tubæ, concentus, saltationes, ac plausus. Quæ me cū cir-
cumstent, & paucis diebus absolui negociū postulet, ac nihil
interim cessare obeundis in aula officijs liceat, aliquid arbitraris
in hoc dialogo futurum, quod his placeat, quib; vt placeamus,
studere debemus. Ede tamen inquis, vt te hic esse homines co-
gnoscant, Erras bone Stromer. Neq; enim tanti est, in hominū
oculis ac auribus versari me, vt ob id incōsyderatius aliquid, &
cui non prius limam admouerim, in lucē edam. Placuit ais Peu-
tingero, viro vt grauiissimo, ita egregie docto, & naris emunctę
& Iacobo Spigel Regio secretario, rare homini doctrinæ, &
iudicij singularis, ac Stabio placuit festiui admodum ingenij, &
minime fucate eruditionis viro. Vt dicam quod sentio, cōmou-
isti me his autoribus. Quanq; verendū, ne per amicitiaē studium
ex fauore potius laudent hi, quam ex iudicio probent. Verum
tamen peruicisti tu. Atq; ecce tibi Aulam in aula. Sed in ea aula,

in qua ista facere licet, & quæ nisi talis esset, nos non caperet. Sic enim iudico Stromer, simpliciores esse nos, quæ Aulicorum consuetudini aptum sit. Itaque gratulandum interim nobis inuicem, quos ibi exercet fortuna, ubi non magnopere nostri nos status piget, sub illo scilicet, omnino, quos hæc natio habet principes, benignissimo humanissimoque ALBERTO Cardinali & Archiepiscopo, qui cum maximo virtutum omnium teneatur studio, & singularis probitati amicus sit, imprimis tamen bonarum literarum studia, eorumque assertores, reuerenter suspicit, ac liberaliter fouet. Quis enim nunc recte per Germaniam eruditus est, quem ille non norit? aut a quo tali unquam salutatus est, quem non largo munificentie sue imbri consperserit? Atque ut sollicitus nuper fuit, ne quid se indignum pateretur bonus Capnion? ut cupide literis ad se vocauit Erasmus, cuius etiam nomini solet honorificam semper præfationem adiungere? & a nobis crebro percontatur, ex docte doctis, quid quisque faciat, quid patiat. Quæ cum ita sint, & omnino liberior sit nobis aula, quàm in qua libere aliquid iocari periculum sit, ecce tibi Dialogum, quem iubeo speculi vice propositum esse aulicis illis, in quo se intueantur. Quamquam inuidiam deprecor, lusum est enim, ioco scriptum est, ne quis temere in nugis moueatur. Tum veniam meretur Misfaulus, tedio aulicæ consuetudinis impatientius forte, quàm pro tempore introitus. Id quod pro me illis inculca, & iam colloquentem cum Misfaulo, Castum audi.

VLRICHI DE HVTTEN EQVITIS GERMANI,
AVLA, DIALOGVS.
Interloquutores, Castus & Misfaulus. Castus.

 Vam non est hoc falsum Misfaule, quod aiunt, vestis virum facit. Nam tu mihi sic vestitus, sic cultus, valde places. MIS. At mihi contra non placeo, ac ad illos olim pannos respicio. CAS. Quid ais? Ab his mūdicijs, ad illas sordes? MIS. A seruitute ad libertatem Caste. Quem quidem pannis obstitum esse vilissimis oportuit, liber ut essem. CAS. Non es tu liber igitur?
A iij

doquidē
feceritis,
simijs dif
non de
pretere
mihi, ob
qui sic cō
ste, qui
arma &
e scriba:
o scribas
i vt stul
modo
mer diffi
laribus,
de in hoc
sunt om
uo nulla
ota vrbe
clango
darū to
ne cū cir
ac nihil
rbitraris
reamus,
ines co
nominū
uid, &
is Peu
nuncte
næ, &
enij, &
ōmoui
udium
Verum
a aula,

MIS. Quia enim seruius, atq; vt intelligas rem plane vt est, hoc sericum vltro accersitam mollitiem, & vitam viris indignam arguit. Hæc qua collum obuinctum gero aurea cathena, miræ iudicium est captiuitatis. Tum vbi me consultorē salutarī animaduertis, seruitutis symbolū accipe. CAS. Quo me ducis? quæ absurda refers? serui sunt, captiui sunt, qui in principū aulis versantur? MIS. Et miserum in modum. Deinde exules quoq; Nam quod vides molliter vestiri nos, quid aliud sibi vult quam a veris vitæ officijs longe exulare? Atq; ita me dñs ament, vt meā conditionem quoties repeto, neq; liber esse mihi, neq; vir, sed ex pessimo captiuorū genere videor. Atq; vtinā maluissimū cū Diogene olera lauare, quā regias cū Aristippo epulas sectari. CA. Valde præter opinionē ista narras. Proinde si tibi videtur, rem clarius expone, vt edoceas eam vitam, in qua te ego fortunatū existimabam, tantopere calamitosam esse. MIS. Facile est hoc intelligere Caste. Vides enim, vt breue vix tempus colloqui nunc tecum liceat, amico vetere, & aliquot iam post annos tandem reuisto. Sic illa cogit temere abs te foelix putata conditio. Nam ad septimam statim horam, standum ad principis conclauem. Quem sic operiri, ceremonia est. CAS. Et quamdiu standum? MIS. Aliquot sæpe horas. CAS. Quem in usum? MIS. Officij causa, dum aliquid ille iubeat, aut ne quo incomitator exeat. Adeo mea omnia extrane sunt. Ipse ab alterius iussu ac imperio, totus pendeo. CAS. Quid illud pulchrum non est, sic vestiri? Summo cum homine consuetudinem habere. His immunitatibus frui: hæc cōtrectare: huc ingredi? MI. Quid? Illud deformē non est, ad subitum tintinabuli pulsum, quasi fulmine territum sic exire? Abiectis omnibus ad summi illius fores consistere? ibiq; non tantum quid ille iubeat, sed & quid nutu significet, aut digito crepet, religiose & ad anxietatem vsq; obseruare: Nullum habere sibi tempus, nullum locum proprium: omnia precario: aliena viuere quadra: ad omnem principis occursum pallere: erubescere: fugitare: Nonnunq; timere, ac obstupescere: tum multa simulare ac dissimulare? Toties ge-

nua inflectere: tantisper nudo esse vertice: omnia seruiliter, omnia suppliciter agere: nunquam tui iuris esse: magnis diu laboribus, multis vigilijs, fauorem hominis captare: obseruare ne quid dicas, quod ille probaturus non sit, nedum ne quid facias: perpetua cum paribus inuidia conflictari: laudem pariter ac vituperationem indigno loco ponere: nihil dicere quod sentias, sed quod conueniat: plurima debere: plurima alterius curæ mancipata habere: indigna multa facere, multa pati: sæpe contra naturam conformare te alijs: CAS. Mare malorum commemoras. MIS. Recte ais mare. Et si libet, adde Tyrium mare, quod impetu rapit, vi detinet, fluctibus iactat, infidum, furdum, & instabile, repente turbatum: subito concitatum: inconstans inquietum: nunquam non procellis obnoxium: ventis expositum: tempestate furens: motu æstuans: plenum periculis: plenum exitio: impellens: ac inundans. Omni monstrorum genere: omnibus referum portentis. Ad quod per nauigandum: cum me dulces quædam syrenes illexissent: paulo post sentire cœpi: cuiusmodi malis fortuna inuoluisset quantam mihi ad miseras: meus error fenestram aperuisset. Ac lugens cum Homericis sapiente dico: *ὄϊον μὲν ὁ δαίμων τ' ἐγοῦσι θεοὶ βροτῶν.* CAS. Mirum si tam fugienda res est aula: cum te philosophum reddiderit: ita ut gratiam habere debeas: huic vitæ: quæ te sic excoluit. MIS. Nescis: quanti hoc constitit philosophari. CAS. Quasi vero quisquam extra laborem philosophiam didicerit: aut dura non sint: quæ ego facio vigilare: esurire: sitire: algere: æstuarè: peregrinari, terra ac mari studio: gratia multa pati: fraudare se voluptatibus: accersere dura omnia: & iniucunda: pulices pati: a cimicibus commorderi. MIS. Sunt ista quidem vt narras acerba. Sed quæ tu quatenus vis: minimeque coactus fers. Tum eadem omnia adfert aula: & quædam præterea multo his duriora: nisi tu modica ista tantum facis: vt in pulicis morsu *τὸ πάλαι ἔλαρον* Hercule inuoces. CAS. Omnes igitur ab aula trahis: & desertas principum domus reddis: vel miseros oēs putas: qui illis conuiuunt:

MIS. Nihil istorum Caste. Verum sanitatē illis precor mundi dominis, vt sit instituendę aulę consiliū. Deinde sic aīo, valde prudentem esse oportere, magis etiā quam illum Homericum Vlysem qui caute hanc cōsuetudinē tractet. CAS. Vt intelligo, aut plane desipiunt reges ac principes, aut nulli boni sunt aulici. MIS. Neq; hoc, neq; illud. Nam & sapiūt aliqui principes, rari illi quidem, sed tamen aliqui, & ex aulicis quidam Vlysem imitantur, qui in turbulento hoc mari nauigantes, cæca obthuratis auribus, insidiosę Syrenū cantionis capaces non sunt, & consiliū habent præternauigandę Scyllæ, vitandę Charybdis, & in Syrtes non impingunt. Tum quantū in se est, clauos in vtre ventos continent, quo minus sit perturbationibus locus. CAS. Et nō recte fit hoc, quod isti suadēt, vt nos temporari conformemus, & scœnæ vt aiunt seruiamus. MIS. Cum decore recte, si possis. Quantū dedecet enim ἀλαστέριον ἔργον ἀλώπεκα, quod aula imprimis exigit? Porro difficile est sibi continere te, vnde omnis exulat Continentia, & inuidiosum est, cum lupis si fueris, simul non vlulare. Mihiq; videtur, paucissimis datum esse chlamidem simul ac pallium ferre. CAS. At præclarum mihi videtur, multos habere amicos, id quod vobis procliue est. MIS. Neq; procliue, ob peruersa aulę studia neq; si id assequi possis: vno plus amico recte vtaris: vel Hestorido persuadēte: cuius est illud: μή δὲ πολὺ ξείνων, μή δ' ἄξει τον καλέεσθαι. Et quemadmodū Aristoteles sentit: omnem poenitentiam excludere: nec vllius consuetudinē admittere: ferinū esse & iniucundum: ita ego puto multos habere amicos: hominis esse nullius rei delectum habentis: nihil prudenter statuētis: nihil constanter facientis. Nisi amicos vocas: qui vicies die salutant: & dum te sibi vicissim assentari volunt: genibus inclinant nudo capite occurrant: a tertio vsq; iugere dextram porrigunt. Et quidam sesquialteribus aduolutus tibijs: continuo thus illud aulicum adspergit: magna promissa, ingentes pollicitationes. Dicas plane diuinitus oblatum tibi: a quo sic ameris. Cum ille interim huiuscemodi inescatum te illecebris: totum ad se traducit: tuaq; animaduersa simplicitate: crebro ista intonat. Heus age tuus sum: mea omnia committo tibi. Quid ni? Amicorum omnia

omnia
confes
tale ex
mittis
obesse
tat, al
it, pal
edoct
gere,
lide o
aut in
feste
se tibi
enim
inuen
quan
stitur
dere
Imo
no c
cus.
ris, f
do a
in tr
qua
faci
terd
& a
que
rui
lijs
qui
re v
var
si, r
re,

omnia cōmunia, vtere me vt voles. Voles autē in mortē vsq; , & confestim voles . Quas vbi bullatas nugas olfeceris , nihil prius tale expertus , incunctanter credis , ac forte secretū aliquod committis , quo ille arrepto , & certior factus , qua tibi parte plurimū obesse possit , quod apud Comicū est , altera manu panē ostendat , altera fert lapidē , verbis amicus est , cogitatione insidias struat , palam beneuolentiā , occulte periculū intentat . Qui vbi semel edoctus fuerit , quo te cōsilio subuertere liceat , nunq; sinit emergere , omnē pręcipit fauorē , & siquid tibi boni destinatū est calidē occupat . Quod si neglectū te queraris , & officiū requiras , aut in disceptationē voces rem ipsam , tum se tibi opponit manifeste iam , atq; eo liberius , q̄ videri vult aliquando amicus fuisse tibi , & exprobrare illa possit promissa , illas bullas . Si ignoras enim , promittere etiā beneficiū est in aula . CAS . At aliquos inuenire licet ni fallor bonos . MIS . Et ea Castē rara auis est , quam tu vnq; sequi velles tanto periculo? CAS . Nondū cōstitui , quanq; certum est aulā experiri mihi . MIS . At tanto derelicto bono , in tantum te vltro pręcipitare malum? CAS . Imo ex bono in bonū traducere , non minus recte , q̄ qui ex bono citharędo bonus fit poeta Tragicus . MIS . Bene Tragicus . CAS . Et nequid pręter rationē proponere me arbitris , sic accipe . Omnes qui in vmbra philosophamur , nec aliquando ad res gerendas accedimus , quod scimus nescimus . Nam vt in tranquillo nauim quilibet facile gubernat , ita in isto ocio , vnā quanq; rem strennue laudamus vel vituperamus , aut vtrumq; facimus , & cōsilia damus , ac de rebus maximis acutissime interdum disputamus , verbis abunde instructi , re penitus inutiles , & ad omne opus , nisi exerceamur prius , inepti . Iam ego enim quem in vsum toties caput scabo? vngues rodo? Qui si hodie rerum administrationi admouear , omnia imperite egero , in consilijs absurda , & nihil ad rem suafero , vt iure exclamaturus sit aliquis , boue ciues leporem venamur . Id quod illis quoq; cōtingere videmus , qui multos postq; annos in libris versati , multa ac varia belloꝝ genera legerunt , aliqui etiā scripserūt , opus aggressi , nihilo peritius rem militārē tractant . Adeo perite aliquid face re , aliud est , q̄ disertē dicere . At semper legere , semper meditari ,

B

aut scribere etiā, vel differere, si nihil agas præterea, quæ tandem
vita est: Mihi enim viuere non videtur, qui, quod nostri aiunt,
sibi viuunt. Adde hoc, quod hi qui in studijs literarū diūtius ver-
santur, non tantū interim non experiuntur res ipsas, verum etiā
fiunt plerūq; obeundis negocijs inepti, vnde suis vt plurimū mo-
ribus viuunt, ab alijs conuictu abhorrentes. Quos spectare li-
cet, si quando hominū frequentie admoti fuerint, q̄ sint in om-
nibus difficiles, quancq; morosi, & cōmuni plane sensu carentes.
Audent tamen interim nulli non sua exprobrare vitia, ac reges
incessunt, vt stupidos, e medio tollunt militiā, omnē rei familia-
ris curam, vt superuacua damnant, in diē viuendū docentes, di-
uitias risu, voluptatē conuictijs insectantur. Rident fora, rident
leges, non nauigare, non equitare per illos licet, putō non cacare
etiā, & quæ maxima pestis est, coniugia quoq; vt rem frivola-
lam detestantur, & humani generis propagationi operā dandā
non putant, vellent mundū desertum reddere, vt neq; ipsi essent.
Quid enim ista sibi volunt, optimū non nasci, proximū cito na-
tum aboleri? aut quid non absurdū hi qui vocantur monachi,
aliquando declamant? hortantur ad solitudinē, trahunt sub re-
gulam, ciliciū ostendunt, vitam celibē solam cœlo dignā prædi-
cant, rerum vsum damnant, mundum iugulant, quicquid extra
cucullū est sathanæ addicunt, ipsi nihil experti, nulla neq; bona,
neq; mala fortuna exerciti, atq; hæc illis ingerunt cellæ ac solitu-
do, vt quicquid ex culicis morsu indignationis conceperint, in
mores in tempora euomant. In principes in diuites, ac quodli-
bet diuersum vitæ genus iaculātur, ac illa ab inferis terricula, ho-
minum auribus atq; oculis obuersari faciant, ita depingentes ac
si viderint. Quos qui audiunt, aliqui mori destinant, alij in cellā
se se abstrudunt. Nonnulli derelictis coniuge ac liberis, ad solitu-
dinē p̄currūt. Quosdā ita piget viuere, vt patri ac matri q̄ se ge-
nerint irascant. Quæ cū video, & q̄ non deceat hominē nihil
agere cōsydero, ac quæ ipsum me circūstāt intueor, cū iā tēpus
sit, vt viuere incipiā, nō deserēdi quidē studia consiliū capio, sed
emergēdi ex his sordibus viā p̄spicio. Atq; hæc plixius attuli, q̄
ne mihi p̄suasum putares, tantū bonū esse sic ociari. Tu cœptū
de aula sermonē p̄sequere. MIS. Nihil istos moror amice, q̄

terrā
aliofo
oīno a
potissi
tibi pr
e nassa
pes, &
multit
speran
ad op
rurur
ille q
illi ali
hos a
aliqu
berit.
quar
con
pre
la q
gin
alge
mag
aliu
ran
nan
liga
fæ
sta
ten
inc
lic
res
tu
cle
hi

terrarū orbi molesti sunt Theologifas, ac difficiles illos & sup
ciliofos disputatores ipse nō pbo, nec te ī cellā relego, & agēdū
oīnō aliquid puto. Sed aulam nego esse idoneā, qua emergere
potissimū cogites. Quod si obstinatissime vnum hoc vitē genus
tibi proponis, atq; ibi actæ ætatis fructum quæris, tum te dico
enassa cibum petere. CAS. At multi euehuntur apud princi
pes, & ad honores cito ac dignitates transcendunt. MIS. At
multi consenesunt ibi pauperes, nec vsq; transcendūt, aut vnq;
speratum vitæ portum attingunt. Quidam etiā maximas sepe
ad opes ac potentiā elati, quando illis visum fuerit, deiciuntur
rursum ac spoliantur. Vide enim q̄ acute hæc intellexerit sapiēs
ille qui sic exaltatos calculis Arithmeticis comparabat. Nam vt
illi aliquando minorē, aliquando maiorē numerū referunt. Ita
hos aliquando fortunatos, aliquando calamitosos, rursumq;
aliquādo illustres, aliquando obscuros, vt regib. libitum sit, ha
beri. CAS. Licet sperare. MIS. Et falli licet, tum illud nū
quam memoria tibi excidat, quod ille ait & rex & vates, nolite
confidere in principibus. Quod si me audis, non tanto spem istā
precio emes, nec ad hunc scopū, vitæ arcū intēdes, aut dulcē scho
læ quietē cōmutabis cum his turbis, quę me annos iam plus vi
ginti, sine fructu exercent, dum terror ac conteror, dum sudo ac
algeo, dum valetudinē corrūpo, dura patior, grata refugio, dū
magnis laboribus ac vigilijs conor, dum omnē aleam iacio, neq;
aliud tamen assequor, præter vnū hoc, quod tibi tantis malis pa
randum videtur, vt quemadmodū Phryges sero sapiā, vt in are
nam edificasse me, ac ventos coluisse videā, & illud tandē intel
ligam, quam non bene vitā instituerim. At te dulces interim mu
sæ, omnis plausus securū, ab omni tumultu liberū, vera & hone
sta voluptas detinet. CAS. Egentē sepe multis. MIS. Cō
temnentē etiā multa. CAS. At nunc querendę facultates, de
inde ad virtutis studia redeundū, si vnq; liceat. MIS. Recte si
liceat, nā vt parari queāt hę q̄s petis facultates, aut laborē nō fe
res tu, aut indigna multa non sustinebis, deinde vereor, ne bonā
tui partē deprauet aula. CAS. De labore scio, qui e nuce nu
cleum petat, ei necesse fore vt frangat nucē. Iam autē firmior mi
hi videor, q̄ vt vllā posthac morum immutationē admittam.

B ij

MIS. De nuce fieri potest, vt nucleum non habeat, cui tu cum periculo dentē impegas. Quod ad mores pertinet, nescis quā blanda pestis aula sit, quantumq; pondus, hi qui hoc mare perflant venti, quam nullo negotio dimoueant. CAS. Dic aliquid de ventis igitur, aut si prestat, de conuictoribus aulicis, interpellatū a me sermonē profequere prius, deinde totū hoc mare absolue. MIS. Quos commemorauī conuictores Caste, hi sunt, qui cum Vlysse illo tantū maris obeunt, infidi ac fraudulēti comites, quorū ille siue suo ingenio fraudē eluserit, siue deorū benignitate insidias effugerit, ad aliquā deferetur Calypso primum, deinde Alcynoi hospitium, post illam forte occupabit. CAS. Qua hos igitur arte peruincere oportet? MIS. Prouidētia quam illi si quando abesse abs te senserint, perdendū cōsiliū inibunt. Quare fidendū penitus nullū. Vt dicam enim quod sentio, optimā etiā indolē, & recte institutā vitam, in aula suspectam habere oportet, q; hi quos dixi ventos, omnia impellant ac perfringant, & summā sepe innocentiam ad pessimos mores inuertant. An non audisti illum qui ait? Discedat ab aula qui vult esse pius. Verum vt sint aliqui boni, periculosa tamen ibi experientia est, q; multi sunt pessimi, siropte partim ingenio, partim aulico veneno imbuti. *ὄσι μ* vt ait Comicus, *ὄυτε βαμὸς, ὄυτε τῶσι, ὄυτε ὄκνοσ μέγελ*. Proinde cautū esse oportet, qui cum ingenij conflictari velit eiusmodi, ac danda sepe verba, & vicissim adulandum, moresq; dissimulandi sui, atq; omni ablegato candore, istiusmodi simulandū ingeniū. CAS. Vt intelligo, primus est iste discedendū a philosophia gradus. MIS. Et hæc est quam dixi difficultas. Quantus essem nunc enim ego, si vel simulare adulationē potuissem? Qui dum illum sequor naturæ rigorē, & bonus esse studeo, omnē tot erumnarū fructū perdo in sublime procul abeuntibus, qui equales erant, ac in his multis qui nec diu iam, nec multum adeo laborauerunt. CAS. Omnino igitur adulari necesse est aulico? MIS. Omnino. Sed faciunt hoc alij plus, alij minus. At quisquis huic iugo colligandā ceruicē prebuerit, opus est Alcybiadē imite. Nā vt aliter Athenis vixit ille, Attica morū suauitate aliter Lacedemone, solutius rursum alijs apud Thraces, populū bellicosum, alijs apud Pers

fas, mollem & delicatū, moribus vsus est, ita opus est aulico, om-
nem in modum conformare se moribus eorum quibus cum vsu-
uit, vt ingenio omnē in partē mutabili sit, in omnibus versutus
ac callidus, in summa, ipso Protheo varius magis. CAS. Tra-
gicum est hoc malū. MIS. At in aulica Comcedia spectatum
Caste, nec aliud frequentius, aut timendū magis, cum intestinū
sit, cum domesticum. Nam qui aperte inimici sunt, facile ab his
tibi caueris. Hoc malū, per specie amicitiaē clam irrepit, blandū
venenū, fucata pestis. Atq; aliquos horū noui, miros in modos,
principū bonitate abutētes. Quosdam vero ita effeminate assen-
tantes, vt non verba tantū rebus accomodēt, verū etiā gestu ver-
ba exprimant. In quibus falsissimus animi index frons est. Qui
omnem oportune affectū simulat, vtut volunt colorē vultus
mutant, vdi ac molles, & quancunq; personā fingere velis ido-
nei. Qui omnia facile imitantur ac exprimunt. CAS. Ethos
alunt principes, ac honoribus efferunt. MIS. Et primo loco
decepti scilicet, homines grauis alioqui curis impliciti, & ad
tristitiā procliuēs. Quos illi grata semper ac laeta nunciantes, iu-
cunde afficiunt, omnia eorū admirantes, omnia laudibus efferē-
tes, etiā ea quę iniquissima nouerint. Non est inuenire aliud hoc
hominum genere peius. Atq; hi sunt, qui suis pessimis consilijs,
optime animatos principes, in multorū, in orbis perniciē, inuer-
tunt ac peruertunt. Semper duplices ac bilingues. Per quos fit,
quo minus recte sapiant, recteue faciant illi. Quibus autoribus,
neq; bonis premiū, neq; pœna malis est. Hi sunt Caste q; sumū
vendunt. Quibus ab illis emptoribus dicitur, cōmenda me prin-
cipi. Porro officia & prefecturas ab illis mercari licet. Et vt ali-
quid faciant, aliquid dicāt principes, redimere. Quibus illi quos
volunt caros, rursum quos volunt infestos reddunt. Hi a qui-
bus munera quoq; acceperunt, his aliquando fucum faciunt.
Quibus autoribus, multorū foelicitas principū perit ac subuerti-
tur. Hi sunt Caste sorices ac tineę palatij: q; plurima die noctuq;
arrodunt ac corrodunt: qui plurima deuorant. Omnino enim
vitam ac sanguinē principū exugunt isti: ac lente consumunt. De
quibus valde prudēter Antisthenes philosophus olim inouit.
Si necessitas vrgeat prestare: in coruos: quā in assentatores inci-

dere, illos enim mortuos, hos viuentes deuorare. Qui dum no-
xij vbiq; sint, vtilis nusq;, maximis tamen ac intolerabilibus alu-
tur sumptibus. Hos videas in omni mundicia, omnibus lautitijs
dehiantes, splendide vestitos, bene nūmatos, semper ebrios ac te-
mulētos, vel citra vinū, studiosos alē, deditos crapulę. Qui nō
aliter viuūt in aula, q̄ illa Vlyssis domi procoꝝ colluuię, adeo
non parare aut augere rem nati, sed cōsumere ac perdere, *ἀγοὺς*
νοὶ φέγο ὑσῖπ. Neq; istoꝝ quicq; gratis, quandoquidem primi
isti munifice donantur, liberaliter habent, regie vestiuntur, ad of-
ficia facile, prefecturas ac honores euehuntur. Et de Palponib⁹
aulicis dictū fortasse plus, q̄ oportuit, sed iccirco vt intelligeres
hanc navigationē quid potissimū difficilē, ac intransquillā redde-
ret. Ac in aula amicitia ne presumeres. CAS. Vt video, maxi-
me indignis beneuoli ac benefici sunt Principes. MIS. Atq;
hoc est, q̄ vides quosdā neq; genere claros, neq; virtute cōmen-
datos, in summū conscendisse. CAS. Scribas maxime. MI.
Imo quosdā scribis inferiores, atq; vtinā scribas tantū eueherēt.
Ita sine iudicio ac delectu liberales sunt principes. CAS. Iam
dudum extra tuū sermonē meę peregrinant aures, ac de illo co-
gito Morione. Sed tu tria verba, quę neglexi interim, repete.
MIS. Si de Morione prius dixeris. CAS. Audierat is auri
penuriā conqueri suum principē, & repente, quin tu scriba vis
esse inquit, vt aurū habeas. Nam illos præ omnibus pecunio-
sos viderat. MIS. Ita est. Nam & primi illi, & plurima in au-
lis principum lucrantur, partim dum literas ac signa vendūt, par-
tim dum cottidie aliquid a principibus exugūt. Quanquā quid
de scribis querimur, qui qualescunq; sunt omnino aliquis illoꝝ
vtilis est, cum alij multi sint, omnino inutiles, tantū fruges consu-
mere nati. Atq; igitur dixi, sine iudicio ac delectu liberales sunt
principes. CAS. Dij perdant assentatores omnes, quo ne bo-
nos nobis diutius principes perdant. Sed tu iam de ventis narra-
nisi quid restat de adulatorib⁹. MIS. Huius generis sunt fra-
tres, qui principū mentes tenent, ex auditione confessionis. Circa
quod studiū adeo superstitiosi sunt illi, vt credāt perpetuo clau-
sos sibi coelos, nisi ex Dominici aut Francisci phratría bene sag-
natus aliquis, nitidus, & obesus, aperiat. Neq; enim satis est sa-

cerdote hic vti, nisi ex ordine sit. Quasi nemo post mortem reu-
xerit, ante q̄ hi essent nescio quomodo ordinati ordines. Audi-
unt illi tamen interim secretissima quæq; & non produunt, nisi
raro forte, dum inter alios Palpones in multâ nocte pergre-
tur, sed vt nunq̄ prodant, tamen sciunt quid principi, quatenus
suadere conueniat, & quem non egredi oporteat limitem. Atq;
igitur cautissime adulantur hi, ac mire semper abutuntur magna-
tum vanitate. Quoꝝ aliquis persuadetur neminē ascendere illâ
beatoꝝ mansionē, nisi qui prius in scapulis Francisci cōsederit,
aut quem sublatū in brachia Dominicus sursum proiecerit, aut
qui valde liberaliter fratru reditus auxerit, monasteria locupleta
uerit, vel nouū aliquē huic colluuiōi nidū construxerit. Quo-
fit, vt indies magis ac magis crescat illoꝝ res, nemine reclamante
dum hostiatim colligunt, quasi res parua sit stipem emendicare,
aut non in multa aureoꝝ milia hij redeant stipes. Scilicet peritiss-
imum est hoc assentatorū genus, ac identidē perniciosissimum
Nam per speciē religiōis mali sunt, sed iam ad ventos vocor. Hi
sunt in aula Caste, fauor, inuidia, cupiditas, ambitio, luxus, con-
suetudo, egestas. CAS. Rem capere videor, quanq̄ audire
libet, quomō hęc a suo statu mentē dimoueāt. MI. Fauor Ca-
ste, vt iniusta suadeas, cū hoc demulctus, rectū dignoscere haud
facile possis, & iccirco iniquā sepe amici causam iuues, aut que
amas, vtcūq; cadat hoc, principi pbes, cōtra inuidia vt bonis se-
pe obsis eq̄tatē impedias q̄ infesta habes, psegris. Que duo, cū,
q̄ i aula versant adsint oib⁹, incorruptā nō sinūt genuinā boni-
tatē. Atq; ita fit, vt multa indigna cōtingant, nā & eligunt frivo-
li multi, ac excludunt frugi hoies, & iniuria fit bonis morib⁹. Iā
de cupiditate nō dubitas in q̄s errores p̄cipitet, vt nihil sepe face-
re nihil dicere aliq; vereat, dū qd cupit paret. Hinc illa sunt in au-
lis piuria, ille pfidie illa falsa testimonia, tāto crebriora, q̄nto q̄s
eget magis. An nō cupiditas est q̄ facit, vt mūera accipiāt aliq;
vt fauorē principis, vt fumū vendāt, vt cōpilēt, vt depeculent;
vt rapiāt, vt furent. Porro ambitio qd nō pferre cogit, oīa di-
gna ac idigna obire facit hęc et dissensionē excitat inf eos sepe, q̄
sibi chari iuicē fuerāt, & adulationē ac assētationē gignit, duas
vt audisti maxias aule pestes. CAS. Nō ferēdū vicū narras.

MIS. At frequentius ibi nullū est. Adeo q̄ late regnat in aulis principū ambitio, vt huic vni accepta referantur omnia. Nullus violentior Boreas nauim impellit, quam illa hominis mentē concutit. Qua imbuti qui sunt, omnes aut sunt, q̄ hæc ab aula nunquam absit, non dubitant pericula obire, discriminibus sese obijcere, per tela per hostes ferri, amicū ledere, necessitudines perire, fidem fraudare, in deos atq̄ homines delinquere, dum huic ciuitati præficiantur, hoc officiū, hunc magistratū occupent. Aliquando etiā, vt sine fructu inanē titulū ferant. Ita falsæ gloriæ studiū, aulicorū omnium animis tenaciter inheret, agunturq̄ hoc flatu sursum ac deorsum, & in miras abijciunt errores, nonnunquam naufragiū faciunt, ac omnia perdunt, in largitionē ingenti consumpta pecunia. Habet enim viciū hoc comites, largitionē & reliquas corruptiones, quibus impellentē ambitione, tota flagrat aula, ac omnia passim adurunt. Quid luxus? quā morē de prauationē adfert? quod contagiū trahit? viciū tanto alijs odio sius, quanto plura perdit ac dissipat. Hoc errore contemnuntur pecuniæ, non quo a sapientibus illis pacto, sed per stoliditatē ac dementiā, contra vanissima omnia adamantur, atq̄ inde præiosa vestis, inde purpura, inde aurū & argentū, inde gemæ ac margaritæ, & reliquæ id genus nuge aulam inuaserunt. Quæ omnia licet maximi emantur, magnanimitatis est tamen, ea abijcere, & pro neglectis habere, ac tanto quis animosior censetur, quanto hæc vilioris facit. Videas ad cōtentionem vsq̄ insumi pecunias, quo nequid splendidius alteri adsit. Nec ad vsū fit emptio sed ad inanē ostentationē. Quo loco, haud refert dicere, vnde suspetant hæc, aut hanc voraginē quid impleat. Certe impletā oportet, siue inde egeant subditi, aut ipsi etiā principes egeāt, siue vniuscuiusq̄ patrimonium huc erogetur. Ac plura multo profundū tur ibi inaniter, q̄ in vsū vertunt necessariū. CAS. Fieri videri deo quæ dicis. Nam optime vestientē hic lanam, quid aliud contemnere docuit, vt peregre sericum emeremus, ac purpurā? aut non potuimus ornari, populus bellicosus, & omnis olim mollietiei contemptor sine gemmis sine auro? & nos sagi piget, nos lorice? MIS. Tum cinnama, crocū, piper, & reliqua exotica, id malum inuexit. CAS. Simul credo mores emolliuit, ac illud

lud ve
to deo
pora
comp
regib
ster o
pocu
nia p
hæc
toru
quod
boni
lor
tuli
dor
ait, i
aula
res i
sim
dio
CA
ctu
cip
ac
ege
lun
nip
ac
V
qu
po
le
pe
su
a
m

lud vere Germanū robur eneruatū reddidit. MIS. Sic est, quā
to decentius enim, primi illi Germani ferarū pellibus amictu cor
pora solebant, cum multa interim strenue facerent, quā nos sic
compti, sic ornati, nulla bella gerimus: nullis principibus, nullis
regibus iugum imponimus: nullā laudē parimus: nullā ad po
steros gloriā transmittimus: nisi quod alacriter plenis concursantes
poculis, vtrinque vires cōminuimus, corpora delassamus, inge
nia perdimus. CAS. Quæ audio, sed perge. MIS. Præter
hæc in miros sepe scopulos impallit consuetudo. Quippe mul
torum conuictus in aula cum sit, in prodiui est morū exemplū,
quod omnes trahunt, sed ita trahunt, vt adhuc viderim, quod cum
bonis consueuerant, meliores paucos, admodū multos per ma
lorū conuictū deteriores factos. Hoc inducente statu, adolescen
tuli in aulā delati primū, pereunt, omnis innocētia pessum it. can
dor infuscatur, bona indoles corrumpit. Cum enim, vt quidam
ait, in veritum semper nitamur, ac negata cupiamus, abunde in
aula inuenire est, quo labē contrahamus, alij in gulones & potō
res incidentes, alij in aleatores, quidā in scortatores, plurimi pas
sim in assentatores ac simeas aulicas impingentes. Quorū in me
dio quæ tuta probitas: quæ satis tibi munita integritas videtur?
CAS. Mihi quidē videtur, ipsa Pallas hac assuetudine contra
ctura malum, tali contagio, tam pestifero inficiente, ac misere de
cipiuntur, qui pueros in aulam erudiendos mittunt, cum inde vi
ac violentia extrahendi potius essent. MIS. Vt narras. Verū
egestas, quā dixi, suas & ipsa partes sibi vendicat, necessariū ma
lum, quæ optime institutā indolē peruertit, nec sibi constare si
nit. Quæ omnia venalia habet, & nihil non pecunię studio facit
ac patitur. Hęc proditores gignit, ac rebus semper nouis studet.
Vides enim vt opus sit egentibus illis, quod prodigant, quando
quidē & ipsis cōmune est cum alijs luxū colere: Itaque vndeunde
possunt corradunt, Per phas ac nefas querunt. Certe enim, vt il
le ait, viro esuriētī necesse est furari. CAS. Quid tu: illos pau
peres deteriores putas, his, qui ex crumena, vt fertur, generosi
sunt? MIS. Nihil minus, sed sua sunt & illis vitia, quæ nihil
ad hunc locū. Egentes omnibus semper vitijs obnoxij sunt, cito
munera accipiunt, cito spe lucri fidem frangunt, adduci facile

C.

possunt, vt secreta sibi cōmissa effutiant, vt ea quæ in cōsilijs agi-
tata sunt prodant, vt iniquā principi causam cōmendent. His in-
tercessoribus si quis eos pecunia præceperit, omnia citra negociū
a principe impetrabit. Atq; hos præsertim obseruant hi, qui prin-
cipum fauorē venantur, non imprudentius, quam qui oppidū
expugnaturi, ea parte, quā munitū minus est, aggrediunt. Sed iā
de his satis dictū, quæ aulam turbant, quæ recte ventis cōparau-
mus, quod vt illi, quieto mari fluctus concitant, ita hi quos me-
morauī flatus, miras aulae tempestates inuehunt, vt iam nosse vi-
dearis, vnde hęc sint in aula inquietudines, & tumultus. Verum
quo tandē diu multūq; iactatā nauim nostram impellāt, accipe.
CAS. Audire gestio. MIS. Aliquando in perniciē statim,
vt si quis cupiditate excæcatus, aut egestate coactus, rem cōmit-
tat supplicio expiandā, aut si huc eum consuetudo, quā cū malis
habuit, abstrahat, aliquando ad infamiam, his eisdem spiritibus
aut per ambitionē & luxum. CAS. Quo illi puto recidunt,
qui aut in furto deprehensi sunt, aut mercede fidē prostituerūt.
Aut vero qui ambitiois studio principi fucū fecerūt, aut qui per
vinū vel amorē, turpia admiserunt. MIS. Qualis ille hic nū-
per fisci præfectus, a quo princeps rationē audire cum vellet, in-
tellexit vno anno decocta aliquot aureorū milia. CAS. Et q-
pacta cum hostibus pecunia, nihil vtile Cæsari suasit MIS. Et
multi qui magistratus emunt, & honores mercant. CAS. Et
qui vino dediti, multa sepe tacenda per ebrietatem effundunt.
MIS. Qualis etiā fuit, qui paucos ante annos in hac aula versa-
tus, cum honestū locū haberet, sed per luxum prodigeret omnia
ac ære alieno obrueret, meretriculā, cuius amore tenebat, eque-
stri ordine natus iuuenis, vxorē duxit. Deinde non suppetente,
quod necessarius vsus requireret, latrocinij vitā tolerauit, ac tū-
dem cum alijs latronibus cōprehensus, carnifici secandā ceruicē
præbuit. CAS. Vt capio, hęc sunt in isto mari Syrtes, hęc Scyl-
læ, hęc Charybdes, quo nauigantes hoc modo deiecti, pereunt.
MIS. Et Lestrygones Caste, ac Cyclopes, qui statim deuorāt,
ad quos ille, scis, deferebat, qui cū pacta mercede, principis vitæ
insidiaret, cōsilio preuentus, extremo supplicio affectus est, &
nunc a quatuor stipitibus dependet. Et quæ proxime laqueo sua

spendi
Rom
Non
puli e
nem f
Vnu
pege
lo, ve
nign
as. S
stud
litas.
omn
ven
inter
qua
tem
sim
vt f
cor
fun
op
flo
de
co
ti
vi
bu
pa
u
m
h
d
c
i

spendi vidimus, q̄ erarū cōpilasset. CAS. Et quem ego vidi
Romæ, q̄ liberius monuisset pontificē, capite plecti. MIS.
Non ille Caste, sed forte ad scopulū offenderat. Sunt enim sco-
puli etiā hoc in mari, caute transeundi, ne frangas nauim, & om-
nem semel substantiā perdas. CAS. Ethī qui sunt? MIS.
Vnus omniū maxime vitandus, ira principis. Nam qui huc im-
pegerit, actū de eo puta, atq; audi Caste, quo potissimū pericu-
lo, versemur apud principes, siue te enim tuus ille conductor, be-
nignius respicit, anxius es nequid offendas, & fauorē vt retine-
as. Siue abs te oculos, aureis ac manus longe habet, bene mereri
studes, idq; vigilando, laborando, dum sursum ac deorsum vo-
litas, dum frigus ac æstū fers, dum digna ac indigna pateris, dū
omnia conaris, ac sepe cōtra flumen natas. Ita semper lassandus
venis, semper ac singulos in dies deterior fit seruitus. Dum tamē
interim nescis, an hæc ille sentiat, aut agnoscat. Qui si sciat etiam,
quantū merearis, non facile tamen concedit, quæ ad tranquillita-
tem tibi sunt. Quippe ex cuius re est, hiantē te detinere, ac suspen-
sum, sperantē semper fore, vt emergas, vt aliquid se mitius det,
vt sit laboris merces, sudoris premiū. Quo in statu sepe interim
contingit, vt tibi irascat ^{δεινός ἐστιν}, ob leuem aliquā aduer-
sum te causam motus, quā ille tantū facit, vt magna deprecatiōe
opus sit, quō tecum in gratiā redeat, cum sepe ob rem nihili, ob
floccos, ob pilum, ob viciosam nucem, ob fumī vmbra excan-
descant principes, inflammentur, rabiem contrahant, furiant, ac
cælum terræ misceant, breuiter, in nugis Tragoedias agāt. Tan-
ti est diu seruire se affligere ac tontēre. Qua propter quosdam
vidi, post, quam multis annis summa diligentia, maximis labori-
bus seruissint, semel vel ficta causa cōmoto principe, pecunia
pariter ac libertate multatos, nonnullos vita etiam spoliatos. Le-
uiiores scopuli sunt Principum suspiciones, quarum illi capaces
maxime sunt, sed in quas non sine periculo incidimus. Atq; in
his ego ppetuo Caste, ob loquēdi libertatē, quo plurimū offen-
dunt illi, herēo. Deinde parū inuidia, intra quā nō admodū se-
cure nauigat. Ac presentius oibus malū delationes, quarū cum
impetu si impariter conflixeris, periculū est rerum simul ac vitæ.
C ij

Porro caute omnino tractanda est eius, cui feruis, quantumcumque
iusta obiurgatio. Ea est his ægris natura, quædã sibi nonnunquam
ulcera tangi nolunt. Iam hoc, quod fugiendum & ipsum est saxum,
speciosa vxor si illi sit, aut filia, ne vel ames, vel amari tibi contin-
gat. CAS. Ad huiusmodi scopulos perijt apud Alexandrũ
Callisthenes. MIS. Et cum periculo nauigauit Agis Argiuus
eundẽ reprehendere ausus, quod in adultores & ridiculos, perin-
de ac in bonos liberalis esset. CAS. Clytus vero, quod ab illo cy-
clope repente deuoratus est? MIS. Et ab Astyage quæ passus
est Harpagus? CAS. Et sub Cambyse Prexaspes ut habitus
MIS. Porro illi Romanorum imperatores quod misere multos ha-
buerunt? CAS. Nostra autem tempestate, quæ se indigna dede-
runt? & in Sueuis illud quale exemplũ? Proinde omni pede stan-
dum, ne in hoc mari nauigationẽ experiant, qui vitæ consultum
volunt sue. MIS. Quod nisi a me sic esses monitus, quo te
precipitasses? CAS. In mirũ ut video pistrinũ. Quapropter
aliã ineunda vitæ ratio est. MIS. Ita caste cogita. Nam aut ager
honeste coli potest, aut literę doceri, aut utcumque manibus opera-
ri licet & rem militarem exercere, καὶ ἐπιπέδω (ἐπιπέδω) ἢ ἐπιπέδω, aut medi-
cinam tractare, ut ex te tibi viuas. CAS. Recte suades, tu ve-
ro, sic monito me, quid tandem in hac pœnitudine tibi proponis,
iam senex? an omni deuorata boue, in cauda tandem deficies? nec
extremũ fabulæ actũ implebis? MIS. Ne hoc quidẽ degene-
ris animi, vel in extremo resistere, & iam varie super his consul-
tans, nondũ inuenio, ut me expediam. CAS. Dii te ex ista iacta-
tione in portum aliquem referant Misaulæ, ac ut libertatẽ recipi-
as, faxint, aut aliquã tibi fructuosam cogitationẽ indant, qua te
ab his rhetibus explices. Sed prosequere oro de vita aulica, quan-
do adhuc ante horam sumus, quæ te ad illud seruitutis hostium
auocabit. Et quod restare videtur, quæ te causę in hanc nauiga-
tionem adduxerint, aut de syrenibus ut meministi, aliquid refer.
MIS. Audi igitur seruitutis huius causas, nam fructũ abunde
opinor intellexisti. Primum ea Caste, quæ tu quoque paulo ante
suscepisti, admirabar, vestitũ nitorẽ, aurum, & gemmas, ac illos
arabice olentes purpuratos, ut deos verebar. Deinde magni faci-
ebam, his conuersari, ad quorum conspectũ etiã, summa contem-

tionē, maxima sepe multitudo procurreret, hisq; colloqui, & eorum familiaritate censerī, ac illas affectabā immunitates, & diuites omnes putabā, qui sic ornarentur. Cumq; patrimoniū mihi esset perexiguū, facile hoc loco ditescere proponebā. Quādam præterea insita fuit, & iuueni, & imperito, vt multis ambitio, nā aliquando videns ex aulicis reuerenter aliquos appellari, ac orari, ab his, qui aliquid apud principē captabant, deinde munerib; quoq; peti, rebar omnes in aula consuescentes, potētia plurimū valere, ac facile audiebā, cottidie increpantes me his verbis, quin tu in aulam te confers, vt prodesse & tibi possis, & omnibus tuis, aliquā adeptis præfecturā, aut ad aliquod promotus officium, vel aliter principi charus. His ego Caste Syrenibus, cum occinuissem, neq; ego Vlyssis consilio cæra aures obturassē, subuertendū me præbui, deceptus miser cum minime presentiscerem, in quæ mala deo irato meo prouoluerer. Nam quid vestes admirabar stultus, quæ truncū etiam ornāt, & animū non arguunt: cum ex animo constet homo, nec ad eum aliquid pertineat, eorum quæ exterius adherent corpori. CAS. Quo minus illos fero, qui monachi vocantur, q; nobis vestitiū ostentatione volūt, sanctimonie opinionē persuasam, cum hoc hominū genus valde detestatus sit christus, quem ego credo cum in terris esset, nihil aliter atq; alios homines vestibus vsū. Hi autē quas nō diuersitates excogitant: In quod se non monstrū transformant, vt q; maxime dissimiles sint per oīa. Atq; in his aliud Francisco placuit, aliud Bernhardo, aliter visum est Dominico, aliter alijs. MIS. Neq; illud videbā, multos sic vestitos, plurimis interim egere. Sunt enim ista non ex hominū facultate, sed consuetudine ac moribus aule, quæ vult homines iactabundos, ostentatores, gloriosos, ac magnificos, qui se omni foris pulchritudini ac venustati conformant, cum intus morbidi, marcentes, ac mire informes sint, vt mihi videt, similes parieti incrustato, intra quæ ruinosa multa sint, aut sepulchro splēdide foris extructo, ac statuis & imaginibus egregie adornato, quod deformes intus caluarias, nuda ossa, & obscœnos foetores contineat. Quinetiam multi horum, vt sic vestiantur, fraudant, rapiunt, ac furantur. Nam habendus est in aula vestitus, non quem tu parare potes,

sed qui ex principis dignitate est. CAS. Ibi te illius meminisse oportuit, quod Cresus obiectus a Solone est. Nam ille cum adhibito Solone, aurea se sponda molliter ac regie adornatus, nitide composuisset, ac ab illo percontaretur, nunquid vnq̄ speciosius vidisset, respondit Solon, gallos gallinaceos, patrones, & id genus animalia, in his enim admirandū naturā spectaculū exhibuisse, regis stoliditatē arguens, ac istiusmodi fucoꝝ cōtempitū innuens. MIS. Et multa preterea, quę si mihi in mentē venissent, non his cōcessissem, huiusmodi obſcientibus illecebras Syrenibus. Qui si itidē, q̄ periculose tractentur regum ac principū amicitie, cōsiderassem, non tanti fecissem, huic interesse pompę, in qua multi opprimunt. Quam frivolum est enim, tunc se putare charum his dominis, cum dexteras porrigunt, aut osculandas etiam prębent, aut vbi familiariter colloquuntur, cum non affectus sint illa, sed ostentationis plerūq̄, quę per omnia in aulis regnat, ac insidiosus vt in plurimū sint, principū affatus, quos illi ob id blande conferunt, vt suoz animos explorent, & allectos hac benignitate, ad effundendū aliquid temere inducant. Plurima enim oportet simulare ac dissimulare reges. Vnde non imperite solebat dicere Germanus imperator Segimundus, qui nesciat simulare, eum nescire regere. Plerisq̄ vero tunc affabiles sunt cum soluendū salariū est. Ac iccirco blande conferunt, ne sibi illi pecuniā petendo molesti sint. Maxima enim & ibi difficultas est, post q̄ diuturnā ac durā seruitutē serueris, vt stipendiū extorqueas, quod siue non petis, non soluitur, siue multū ac sepe, offendis. Hoc autē tempore, omnes fere per Germaniā principes egent, propter luxum & vanitatē, quibus dediti, plurima inutiliter absument. Vides enim, vt multa scurris, ludionibus, mimis, parasitis, ac musicis largiantur? Vides, vt in aulis noctu diuq̄ bibat & edat: vt paucimēta vino madeat: vt plus ebrj isti p̄fundat q̄ ingurgitet: pl̄ ingurgitet, q̄ ferre possunt: tū ad emulationē vsq̄ dantur vestes. Atq̄ is est principū tumor, quanto magis egent, tanto minus egere videri volūt, & iccirco nihil de pompa, nihil de apparatus remittunt, imo in alterius inuidiā alter prodigit, ne perdendo inferior sit. Interea speciosus ille foris colossus est, intus squallet. Quod me ditescere volentē, misere des-

cepit, a
rem po
stes, ad
pretere
endo, c
suam c
pes eor
cet eme
tis hum
or fit, h
vrat, a
tilet, h
stus, c
oia pi
gallin
ad exp
aman
cilent
tia fo
unt, h
onē t
secta
fang
sit vi
adul
Nā
gust
stul
syde
nia.
ac p
tute
ter,
sit a
unt
rep

cepit, aurum suberatū cum prō solido venerarer, ac istas esuri-
tem pontificales coenas, ad has tam cupide respicerē gallicas ve-
stes, ad hęc monilia. Nam in aulis qui habent ista, plerunq; nihil
preterea habent. Quinetiā plus aliquando perdunt aliqui serui-
endo, q̄ lucrantur, quod apud quosdā neq; emergere est, & rē
suam dissipare oportet. Porro stultissime delectū agunt princi-
pes eorum, quos in famulatū adsumunt. Neq; enim ex virtute li-
cet emergere, sed vt plurimū queritur, qui procera sit statura, la-
tis humeris, ardua ceruice prelongis tibijs. Atq; is cōmendabili-
or fit, si etiā barbā ad terrorē adornet, & calamistro cesariem
vrat, ac per aulam ingressus, huc illuc brachia iactet, tibiae ven-
tilet, humeros ostendat, vt illos poscere videatur. Virgilianos ce-
stus, cum Entello pugnaturus, & vestes habeat discolors, ac p-
oīa pictas, magis etiā q̄ pictus est gallus gallinaceus, triginta
gallinarū maritus, cum istiusmodi Thrasonū vnus, nō sufficiat
ad explendū vnus mulierculę desyderiū. Scilicet athletas bonos
amant principes crassos istos, pingues, & torosos, illos vero ma-
cilentos, breues, graciles, subpallidos ac tenuis, quā q̄ prudentia
forte & cōsilio valeāt, non admodū curāt, quia non est inq̄-
unt, bene psonatus iste. At hos gigātes in satellitiū citra cūctati-
onē libēter adsumūt, ac tales sibi gaudēt esse antambulones &
sectatores, q̄ q̄ minus sit nōnunq; in aliquibus cerebri q̄ in culice
sanguinis. Nimirū hoc comitatu abūde ornatos se, etiā si nulla
sit virtutis ne cogitatio qdē, putātes, preter q̄s capita extollunt
adulatores q̄s dixi, relictis post tergū bonis, & plerūq; paupib⁹.
Nā vt nosti, haud facile emergūt, quorū virtutib⁹ obstat res an-
gusta domi. Atq; hi sunt, quorū hęc stias capax est, quæ alioqui
stultorū regū & populorū cōtinet æstus. Quod intelligentē cō-
siderare oportet, prius q̄ aggrediāt, an aptus sit hęc obire mu-
nia. Nā preter ea que dixi, qd in aula ferendū sit, nihil te cælabo
ac primū oīm qd de immunitate dixisti, que posset in hac serui-
tute imunitas esse. Quā molestū est aut, ac indignū, oīa humili-
ter, oīa submisse & abiecte facere. Nam cum omnino seruitus
sit aulica vita, nec aliam appellationē capiat, quam ea quæ faci-
unt emptitiū illi, quādo nomē haud effugimus, in re ipsa solatiū
repositū habere debebamus, vt esset hęc scilicet liberalis seruitus.

At non putant nunc principes aliquod esse inter se & ministros
suos discrimen, nisi ad contumeliā, vsq; vtantur opera nostra.
Itaq; volūt assiduitatē, volūt sudores, volunt quoquo eant, vt
se velut propria vmbra comitemur, neq; amant quenquā, nisi q
in oculis sibi perpetuo sit. Et eos benignius habent, qui obstup-
po ante se capite, quoties ipsi respexerint, inclināt. Quibus agilia
sunt genua, qui omnes illorū nutus, nedum iussa obseruant, qui
ceremonias aulicas pro legibus colunt, atq; igitur vno omnes or-
dine callent & exequuntur, ita vt si latū ab his vnguē discedant,
piaculum hoc sit. Proinde desertores vocāt eos, qui non semper
in tergo sibi herent, magis, q̄ qui in acie loco cesserunt. Et sum-
mum studium est, vt recte misceatur regie pompe strepitus, vt
ad omnē principis intuitum palleat quis, ac attonito similis sit.
An nō vides, vt apud hos titubantē dicere oportet? ac prē timo-
re sudantē nonnunq;? Vides, quantūcunq; aliquod familiare et
exiguū est negociū, qua perplexitate, q̄ hesitanter ac trepide ille
dicit orator, vt Lugdunensem Rhetor diciturus ad aram? vbi pe-
riculum est si in tituli pronunciatione, vel syllabam preternise-
ris, aut poplites tui si officiū ibi minus scite faciant, cauēdumq;
vt omnia sint mollia, perfracta omnia, vt opus sit, docto alicui
comœdiarū actori operā dedisse, ac histrionicā didicisse, quo
nequid in congenudatione aberretur. Quę cum vanissima ome-
nia sint, tamen plurimū in his diei absumitur. Deinde appariti-
ones ille quales sunt, quando totas nonnunq; sex horas standū
est, vno quasi in vestigio? quando hūc illuc, sursum deorsum p-
currendum? quando equitantē illum per urbē, fessis diu pedib;
sequi oportet? quando in plurimā frequenter noctē obseruan-
dus est, dum a conuiuio redeat? quando in aestu ac frigore ex-
cubandum. Et sunt homines qui in his erumnis vitam putent, q
in hoc volutari cœno volupe admodū ducāt, & pro delitijs ha-
beant, hæc facere, hæcq; pati, quasi aliquid adhuc intersit, inter
aulicam captiuitatē, & eos, qui bello capti turcis seruiunt, aut
seruiri principibus citra assentationis vicium possit, quę sunt
enim ista pauloante a me pertractata? quę etiam si adamussim
exequi studeas, & efficere quod placeat coneris, tamē in ambi-
guo est, an tuam ille sedulitatē agnoscat, aut per optimos illos
cōuictores

conuictores an placere tibi liceat. Nec minus danda opera, ne
quid aulici isti susurriones improbent, quibus ipse ille iupiter tuus ne
offensam contrahat. Qui si assiduū te videant, ut iam frequenta
ri in principis auribus incipias, meritū omne tuū inuertunt, gra-
uem vocantes ac importunū. Et vbi ascendere quantuliscunq;
gradibus animaduertent, deiciendi consilium capiunt. Quorū
studio factum est, ut inter abiectos nunc accumbam. Certe em
fortunę rota est Caste in hac vita, in qua quotuscunq; si ascen-
derit etiam, diu cōsistere potest. Quod vicissim omnia fiunt, ut
qui nunc sublimes sunt, rursus decumbāt, & qui paulo ante de-
primebantur, nunc summo in orbe conspiciendi emineant, ut ali-
us alium impellat, ut tuū illū emulū, siquid tibi prospere succe-
dit, irat. Jam in illa pompa, quę inuidia est, quis quo loco am-
bulet: quę ambitio deinde prelibatores, cui malo exponunt se,
precepturi, si qua illi domino mors destinata sit. Atq; adeo ne-
quid tutum, nequid sit in aula pacatū, aliquos vidi a Morioni-
bus exoculatos, dum prouocati illi furiunt, quosdā ad mortem
vsq; cęsos. Inter quas molestias, inter quę discrimina, quid tan-
dem premiū, quid solatiū est Caste? Aut non semper vigilandū,
alteram in partē, ne tibi vilescat gratia, in alterā, ne tui sit tedium.
Et forte officium petis, quod aut locatū iam est, aut si vacet, plu-
rimos habet competitors, quorū tu studio nisi par fueris, quan-
do tandem spes est, multis vnum preferri? Tum nonnunq; in pi-
ratas incidit hec nauis. CAS. Quos in piratas dic oro? Nam
ut video omni a parte nauigatio est vita aulica. MIS. Quid
aliud enim? nisi tu quicquā inuenisti magis huic simile. CAS.
Nihil esse credo. MIS. Proinde multos habeant insidiatores
multos etiam aperte inimicos, necesse est, qui multa possident.
Vnde si contigerit ei, apud quem seruis, bellum esse, ac in hostes
tu incidēris, & illi captum abducant, tum quis redimit? CAS.
Quis enim alius, quā cuius id causa passus sim? MIS. At ne-
mo minus Caste. Nam tuum ibi patrimonū diffiuit. Ac ipse te
ut liberes opus est. Quod si inmitore nactus sis piratā, carcerē
vincula, torturas tibi propono. Nonnunq; etiā mortē. CAS.
Duram valde condicionē narras. MIS. Quasi aliquid mite fe-
rat aula. Vides igitur aliquot sepe milia, ob duorū hominū

D

leuiusculam contentione, ex ambitione sumpta forte, mutua se
cæde configere? CAS. Video. MIS. Quid principum fa
militaritatem suspicis igitur? CAS. Quia in animū non reuo
cavi ista. MIS. At nunc sapiens. CAS. Tuo beneficio.
MIS. Quamobrem fortunatū te, qui alieno periculo caues, me
infoelicē, qui sic pereo. CAS. Ni fallor, bona principū pars
ea facit, quæ de syracusano illo respondit Diogenes. Nam inter
rogatus, quomodo amicis vteret Dionysius, vt vasculis inquit,
dum plena euacuat, & abijcit vacua. MIS. Sic est. Et iam
prope arbitror, vt bene vacuū me eijciat ille, quandoquidē lon
gius esse mihi a limine, q̄ solebam, videor. Ac nisi me omnia fal
lunt, iam dudū illam exuo gratiā, qui diu seruiui, & quod pœni
tendū maxime est, optimā vitæ partē, & ætatis florē in aula per
dididi, inter sycophantas ac assentatores, inter fastum ac superbiā
aulicorū congerronū. Inter magnificos Satrapas, regios canes,
inter homines Caste, quorū ne in cœna quidē laudandus sit ali
quis. Inter gloriosos milites. Inter illos Caste equites, qui sunt
ipsi magis plerūq̄ bestia, q̄ hæc quas equitant, atq; adeo inter
centhauros, inani spe, sine fructu, duris semper modis fatigatus
ac delassatus, dum virebāt genua, dum oīa erant integra. Qui si
hodie abijciat, ac aliquis roget, quonam pacto in aula consue
rim, quid aliud respondero, quam quod ille apud Senecam, iniu
rias patiēdo, & gratias sepe agendo? CAS. Vicem tuā do
leo Misfaule, quanq̄ desperandū non puto, & forte tempus est,
vt lætius aliquid eueniat. MIS. In illius hoc Caste genibus si
rum est. Qui quomodo aliquid daturus creditur, exhausto iam
& inutili, q̄ oīa falso promisit iuueni & valido? CAS. Spes
est hæc lubrica quantū sapio. MIS. Te monitū igitur velim
ne tam periculose nauigationi te cōmittas. Quid enim diuitias
sperat aliquis, inter tot egentes cōpetitores? aut potentia qd am
bit, quā sine inuidia habere nō potest? aut quā si habeat, cū peris
culo habeat? Cū de oībus illi secū potētib⁹ male suspicient. Por
ro q̄ nisi valde stultus, si hoc modo sit monitus, in hac experiri
naue sustinuerit, cuius præter alia tam spurca est, cā foeda ac tetra
sentina? CAS. Etiā sentina, ibi molesta est? MIS. Etiā, ne
qdylli nauæ patient, qd non cōmune illis sit cū aulica familia.
Igitur immundissime sunt in aula sordes mira obscenitas. Pri

entim
sepe a
grylli
verma
nomm
cōmū
cum n
de qu
re inf
per o
vini i
ita fr
per c
effu
dus
obst
qu
alib
pre
per
qu
cat
mū
str
cō
no
lis
eb
cu
ct
ci
u
b
h
d
f

ntim cibus vt multis, ita negligenter apparatus, marcescentibus
sepe ac rancidis carnibus, in vas nihil purius coniectis, quibus scū
grylli se, muscæ, ac aranei, & id genus animalia miscuerūt. Aut q̄
vermes iam pepererant. Atq; hęc quales q̄les sūt semicoctæ tibi
nomnunq; apponunt. Iuxta insipidū olus, aut legumina vt cunq;
cōmixta, aut pisces iā diu ante mortui, aut aliqd his multo spur-
cum magis. Vinū aut acidū, aut quod ab alia sumptū mensa est,
de quo biberat forte barbatus aliquis, barbā profuso nuper iu-
re infectā habēs. Qui adsidēt, hesternā crapulā olēt & eructāt,
per omnia foetidi. Quorū aliquis per cacatis sedet foemoralibus
vini impetu emollita aluo, aut apud ipsam mensam vomit. Nā
ita frequenter hęc fiunt in aula, vt quo cūq; tempore abs te aliqs
percontet, quid agat in aula, recte illi respondeas, bibit, vomitur
effundit. Huc adde, q̄ non hominū tantū, sed bestiarū etiā feren-
dus est foetor, canū excrementis tota referta aula, aduersus quæ
obthurasse nares, adeo est inurbanū ac inelegans, vt in fabulam
quoq; venire soleat. Atq; his te vt feras assuescieri oportet, tum
alibi, tum vero in ipso etiā triclinio sumentē iam cibū. Quancq;
preter ista nihil tibi lautū, nihil est mundū, crassum ac multo sem-
per iure impinguatū mantile, vt digitis herens quoquo trahas se-
quatur. Calices situ oppleti ac feculenti, mirū in modū conspur-
cata patinæ, iuxta inquinata oīa ac obscœna, & odore vt pluri-
mum teterrimo. Noctu autē quę cōmoditas quiescendi, inter ob-
streperos potores. Quorū ille ἀμυστάτιον aliquid, nocte iam
concupia, quod omnium asinorū ruditiū superet, occidit. Alius vi-
no disertus, aliquot sepe horas sermocinat, inconditis tibi fabu-
lis somnū inturbās, forsitan & eundē tecū fortitū lectū, aut ex-
ebrijs illis vn⁹, aut q̄ ex morbo puteat, ac scabie infectus sit, aut
cui spurce oleat ania, vel q̄ alijs tibi modis sit molestus. Adde le-
ctos, nō ipuros tm̄, sed & pestilētes sepe, vbi ille dormierat pau-
cis ante diebus morbo gallico adesus vbi leprosus aliqs desuda-
uerat. Lodices sextū ante mensam loti, in q̄bus se volutarūt mor-
bosi illi, q̄ multā, si inspicias, saniē, multū pus exceperunt. Atq;
hęc oīa tunc magis obijciunt, qm̄ vaga est aula, vt in alijs ac alijs
diuersorū pnoctandū sit, humi nōnūq; vix raris substratis tibi
stipulis, aut pediculosa aliq; culcitra inf cimices ac pulicū examia

D. ij

utua se
pum fa
on reuo
ficio.
ues, me
ōū pars
m inter
inquit,
Et iam
de lon-
nia fal
d poeni
ula per
perbiā
canes,
sit ali-
ni sunt
o inter
igatus
Qui si
n henu
m, inia
ā do-
us est,
ibus si
ō iam
Spes
velim
iuitas
qd am
i perie
. Por-
periri
c tetra
iā, ne
milita.
. Pri-

CAS. Capio, & videre memini ebrios illos modis omnibus im-
mundos. MIS. Tunc cum in suis illis versarentur delicijs?
CAS. Cum eodem in triclinio alij biberent, alij vomerent, non
nulli inuicem sibi oppederent. MIS. Tunc cum ille iaceret iam
victus potor, ac inter dormiendum vomeret, inter vomendum dor-
miret, excubantibus iuxta canibus, qui omnes medio tenus pala-
to sordes elamberent. CAS. Cum alij scorta, alij taxillos pos-
scerent. MIS. Non iam ignoras igitur, cuiusmodi tibi, si huc
concedas, exhaurienda sentina sit. Quod si cum ipso nonnunquam
principe seorsum coenes, ut laute omnia parata, eleganter appo-
nentur, non audes per verecundiam apposita sumere, ac Tantali
more in copia eges. Tum te interficiunt, aut morbis omnibus ob-
noxium reddunt, varia ciborum genera, quibus appositis, continere
te facile non potes, quin nimis edas. Et longo interuallo missus
importantur. Acca plurimum hora cibus sumitur, quae tibi mini-
me conuenit. Neque enim in aula tunc editur, quando homines esu-
riunt, aut tunc bibitur, quando sitiunt, aut suo tempore quiesci-
tur. Omnia confusa sunt, omnia intempestiua. Et forte expectan-
dus est ille, qui aut in venatione absuit, aut ius dixit, ac leges de-
dit. Quae omnia eo tendunt, ut valetudinem negligas, ac corrup-
pas, ut febres, ut podagras, ut ulcera ac pestes contrahas. Sed iam
credo satifeci, & tuae Caesare petitioni, & meo in te studio, quo
magis ad seruitutem remittas iam me, atque audiam sonare aures illud,
quod me dixi ad officium vocaturum? CAS. Audio, sed bre-
uiter adde aliquid si restat, Epilogi in modum. MIS. Quid
vis addam, nisi ut te moneam, quo mare illud tot modis suspectum
fugias ac vitas. Ne unquam navigationi te committas, tam pericu-
lose, tam exitiose, ne in rebus adeo dubijs, adeo incertis spem po-
nas, ne tibi pedicatas induas, ac spontaneam vltro seruitutem accersas
in qua postea miser cum sis, non identidem sis miserabilis, cum ta-
lis esse volueris, & ex miseria voluptatem tibi petendam duxeris. Ne
te ex comodiore vita, in has tempestates, has procellas, unde emer-
gere difficillimum sit, abijcias. Ne ab animo exules. Et in his affli-
ctionibus immunitatem ne queras, ut memineris libertati renun-
ciatum, ut primum in aulam te mancipaueris, nisi seruus non est
aut captiuus non est, qui unam domum egredi citra prescriptum

non a
rupta
tur, a
alij o
haber
nusta
sime
uertat
reis d
sum
gio e
ta lib
ego
iam
CA
ste. S
perf
spor
KAK

Q
In
In
H
V
O
H
In

non audet. Omnino, vt longum valere dicas, aulae, in qua cor-
rupta sunt omnia, ^{ὄνδ' ἐπιθυμῶ}, vbi difficultates mire obijciun-
tur, archana reticere, ociū recte disponere, iniurias tolerare, vbi
alijs opera impenditur, sibi malum accersitur, vbi optimū quod
habemus frustra tempus conterimus. Tandem vide sis huic inue-
nustae venustati, ne te capiendū praebeas, quo ne foris iucundif-
sime demulctus, intus acerbissime traacteris, deniq; misere sub-
uertaris. Nam quid refert, aureis te cathenis vinctū quis, an fer-
reis detineat? aut aliquid refert, a quo metallo piscis trahatur? in
summa, vt mare esse memineris aulam. De me, vt ab isto naustra
gio enatem, videro. CAS. Dabo equidē operam, ac tibi mul-
ta libenter debeo, qui me in tempore monueris. MIS. Tibi
ego gratiam vicissim habeo, q̄ me non oscitanter audiueris. Sed
iam eundum est, tū vale, ac in longum vale, & extra aulam vale.
CAS. Et tu vale, ac liber esto. MIS. Quod dñs videatur Ca-
ste. Sed ecce Velinum video, reuertia principe, quem de salario
perfoluendo moniturus, hodie accessit. Interrogabo, quod res-
ponsum tulerit. Heus tu Veline. Audin Veline; <sup>τί σοι ἀπολλωβ
κακί βασις ἐπ'</sup>

FINIS.

Synceriter, citra pompam, Quod bene vertat.

VLRICHI DE HVTTEN EQ. GERMANI IN
Prognosticon ad annum. M. D. XVI. ad Leonem. X.
Pont. Max. Carmen Heroicum.

Quæ se horrenda mouent superi? quæ dira redundant
In genus humanum? flagrat proh Iupiter omnis
In clades Europa suas. Respublica Christi
Heu nimium secūra sui, ruit in sua præceps
Viscera, crudeleisq; ciet miseranda tumultus.
Omnis in Italiam tendit furor, ipse minatur
Horrificam latio stragem Saturnus, & atro
Increpuit Martem intuitu, Mars arma, necesq;

D iij

Sanguinetum molitur opus, fœua omnia regnant.
Concessit de iure suo, graditurq; reuorsum
Iupiter, & totum dat acerbis cladibus annum.
Idq; adeo metuens, & non ignara futuri
Bis petit obscurum, & condit se luna tenebris.
Ipse quoq; obducta squallet ferrugine frater,
Tot signis monere dei, presensum omnes,
Cauit nemo malum, sed nec potuisse putandum est.
Autores Dii cladis, & accusabile fatum.
Ecce ergo aerias ruit hac a parte per Alpeis,
Effusura omneis iterum Germania vires.
Substitit iratus Verone ad moenia Cæsar
In latias speculatus opes, traxitq; feroces
Rhoetorum populos, & amanteis bella Suetos.
Francorumq; equitum nunq; exuperabile robur.
Vindelycasq; manus, & abactum montibus illis
Heluetium peditem, tum quicquid Rhenus & Ister,
Quas vires celer Albis habet, peregrinaq; regum
Auxilia, Scythicos metuendo Pannonas arcu.
Et te Beme armis inuictum, equitemq; Polonum.
Hispanamq; aciem, quo non delectior vllus
Expugnare vrbeis populus. Neq; segnius audet
Parte alia Gallorum acies, iamq; optimis annis
Confertum rex agmen agit, raptumq; tuetur,
Insubrie fines, & agri ditissima regna
Cornomanos, Ligurumq; vrbes, Alpeisq; subactas.
Dant animos iuueni patriæ prædiuitis aurum,
Successusq; sui, volucres in bella sequuntur
Allobrogum turme, pugnantescq; eminus arcu
Atrebatas, tum qui longè ab origine gentis
Se numerat Biturix, suetusq; ad prælia Vascon
Vtilior pugnare pedes, Rhodanumq; bibentes
Quicq; colunt Ligerim, tum quod te Sequana ripa
Vulgus vtraq; videt, quicq; impete Celticus acris
Fertur eques, quos dehinc iuuat auxiliariis armis
Vrbs Venetum, fatiscq; suis obnoxia, fertur

In comm
Italia, &
Vltra a
Posce D
Innocu
Iratos p
Et totie
Iam fat
Quod
Hostili
Infestis

Exped
Trio M
omnil
pis ex

In commune nefas, cincta est feralibus armis
Italia, & possessa malis, nec iam ipsa salutem
Ultra aliquam potis est sperare, peritq; videndo.
Posce Deos veniam supplex Leo, & omnibus aris
Innocuas protende manus, sacrisc; litatis
Iratos placa superos, pax incubet orbi,
Et toties sperata tuis, & debita votis.
Iam satis hoc luimus, superet de sanguine nostro,
Quod melius liceat rabidis offundere Turcis,
Hostilic; Asiæ, Solymum quo vindice templum
Infestis auferre Syris, diumq; sepulchrum.

Quod bene vertat.

τ ε λ ο σ .

AD LECTOREM, LIBRARIUM.

Expectare te iubemus lector, ab eodem Hutteno elucubratum
τῆσ̄ μ̄εθ̄ησ̄ ἔγκωμιον, idest Ebrietatis laudem, opusculū modis
omnibus facetum atq; elegans, quod propediem his eisdem ty-
pis excusum in lucem dabimus. Vale.

In officina excusoria Sigismundi Grimm Medici,
& Marci Vuyrfung. Anno virginiei partus
M. D. XVIII. die vero. xvij.
Septembris.

503
Georgs-B.

